

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
तदायूयंपुनः सर्वाः स्वरूपं प्रतिपत्स्यथ ॥ अनृतं नोक्तपूर्वं मे हसतापिकदाचन ॥ १० ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि ततः प्रभृतिचैव ह ॥ नारीतीर्थानि नाग्नेहस्यातिथ्या
स्यंति सर्वशः ॥ पुण्यानि च भविष्यंति पावनानि मनीषिणां ॥ ११ ॥ वर्गो वाच ततो भिवाद्यतं विप्रं कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ आर्चितयामोऽपस्तृत्य त
स्मादेशात्सुदुःखिताः ॥ १२ ॥ कनुनाम वयं सर्वाः कालेनाल्पेन तं नरं ॥ समागच्छेम योनस्तद्रूपमापादयेत्युनः ॥ १३ ॥ तावयं चिंतयित्वैव मुहूर्तादिव भारत ॥
दृष्टवत्यो महाभागं देवर्षिमुत नारदं ॥ १४ ॥ संप्रदृष्टाः स्मृतं दृष्ट्वा देवर्षिं मम तद्युतिं ॥ अभिवाद्य च तं पार्थ स्थिताः स्मव्रीडिताननाः ॥ १५ ॥ स नो पृच्छदुःखमू
लमुक्तवत्यो वयं च तं ॥ श्रुत्वा तत्र यथावत्तमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ दक्षिणे सागरानूपे पंच तीर्थानि संति वै ॥ पुण्यानि रमणीयानि तानि गच्छतमाचिरं ॥
॥ १७ ॥ तत्राशुपुरुषव्याघ्रः पांडवे योधनंजयः ॥ मोक्षयिष्यति शुद्धात्मा दुःखादस्मान्न संशयः ॥ १८ ॥ तस्य सर्वा वयं वीरश्रुत्वा वाक्यमिति गताः ॥ तदिदं
सत्यमेवाद्यमोक्षिता हंत्वयाऽनघ ॥ १९ ॥ एतास्तु मम ताः सख्यश्च तस्मात्स्याजले श्रिताः ॥ कुरु कर्म शुभं वीर एताः सर्वा विमोक्षय ॥ २० ॥ वैशंपाय
न उवाच ततस्ताः पांडवश्रेष्ठः सर्वा एव विशांपते ॥ तस्माच्छापाददीनात्मा मोक्षयामास वीर्यवान् ॥ २१ ॥ उत्थाय च जलात् तस्मात्प्रतिलभ्य वपुः स्वकं ॥
तास्तदाऽप्सरसो राजन्न दृश्यं तयथापुरा ॥ २२ ॥ तीर्थानि शोधयित्वा तु तथानुज्ञायताः प्रभुः ॥ चित्रांगदां पुनर्द्रष्टुं मणिपूरं पुनर्ययौ ॥ २३ ॥ तस्याम जनयत्पु
त्रं राजानं बभ्रुवाहनं ॥ तं दृष्ट्वा पांडवो राजंश्चित्रवाहनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ चित्रांगदयाः शुल्कं त्वंगृहाण बभ्रुवाहनं ॥ अनेन च भविष्यामि क्रणान्मुक्तो नराधिप
॥ २५ ॥ चित्रांगदां पुनर्वाक्यमब्रवीत् पांडुनंदनः ॥ इहैव भव भद्रं ते वर्धेथा बभ्रुवाहनं ॥ २६ ॥ इंद्रप्रस्थनिवासं मे त्वं तत्रागत्य रंस्यसि ॥ कुंती युधिष्ठिरं भीमं भ्रा
तरौ मे कनीयसौ ॥ २७ ॥ आगत्य तत्र पश्येथा अन्यानपि च बांधवान् ॥ बांधवैः सहिताः सर्वे नंदसे त्वमनिंदिते ॥ २८ ॥ धर्मस्थितः सत्यधृतिः कौंतेयोऽथ युधि
ष्ठिरः ॥ जित्वा तु पृथिवीं सर्वां राजसूयं करिष्यति ॥ २९ ॥ तत्रागच्छंति राजानः पृथिव्यां नृपसंज्ञिताः ॥ बहूनि रत्नान्यादाय आगमिष्यति ते पिता ॥ ३० ॥ ए
कसार्थं प्रयातासि चित्रवाहनसे वया ॥ द्रक्ष्यामि राजसूये त्वां पुत्रं पालय मा शुचः ॥ ३१ ॥ बभ्रुवाहननाम्ना तु मम प्राणो महीचरः ॥ तस्माद्भरस्व पुत्रं वै पुरुषं
वंशवर्धनं ॥ ३२ ॥ चित्रवाहनदायादं धर्मात्पौरवनंदनं ॥ पांडवानां प्रियं पुत्रं तस्मात्पालय सर्वदा ॥ ३३ ॥